

לפני שבועות מספר, נתמלאו, במקרה או שלא במקרה, העיתונים היומיים בשרות סיפורים על נערות הזהב — אותן נערות הי ושבות כל היום ליד הטלפון ומשיגות

הזמנות לפירסום במדריך הטלפון-המסווג דפ"זהב. הסיפורים היו מלאים פרטים על שיטות העבודה החינניות והיעילות של סוכנות זריות אלו.

השבוע נתגלה לפחות לקוח אחד, שהת-להבותו מנערות הזהב ומשיטותיהן היתה פחותה במיקצת מזו של מחברי הרשימות הנ"ל.

סיפר יוסף לויבון, בעל איטליז "גסטרונום" בתל-אביב, לכתב "ה-עולם הזה":

הטלפון הראשון שקיבלתי מדפ"זהב הגיע אלי לאיטליז בשעות העומס הקשות ביותר. ככל שניסיתי להסביר לנכרת כי טלפון, שלא רק שאינני מעוניין לפרסם את

שמי, לא בזהב ולא בשום מתכת אחרת, אלא גם שעומדת לפני שורת לקוחות נר-גנת — מאומה לא הועיל. האלמונית סירבה להפסיק את השיחה, ולאחר מספר נסיו-נות נפל נאלצתי לנתק.

ברור, תוך שניות חזר הטלפון וצילצל. היתה זו אותה נכרת, אלא שעתה נעלם הי-נימוס שבו היסוחה לפני כן את תוקפי-נותה. קיבלתי ממנה את שטיפת-חיי, שמעתי שאני חסרת-רבות וגס-רוח. הפעם היתה זו היא שניתקה. ברוך שטרנו, חשבתי לעצמי. היתה זו ברכה לבטלה. כלל לא סטרנו. לאחר כמה ימים צילצלה אלי אשה אלמונית, ביקשה את מספר הטלפון שלי בבית, בתו-אנה שיש לה הודעה חשובה בשבילי, ואין ברצונה להסריד אותי בעבודתי. נתתי לה.

כשהיא צילצלה לביתי — בשלוש אחר-הצהרים, שעת המנוחה שלי — התברר ש-זהו המשך פרשת דפי הזהב. היא ביקשה לדעת למה אינני חפץ פירסום בדפיה המוז-הבים. כאשר שאלתי אם זו היתה ההודעה החשובה שרצתה למסור לי, הודתה בכך ללא בושה.

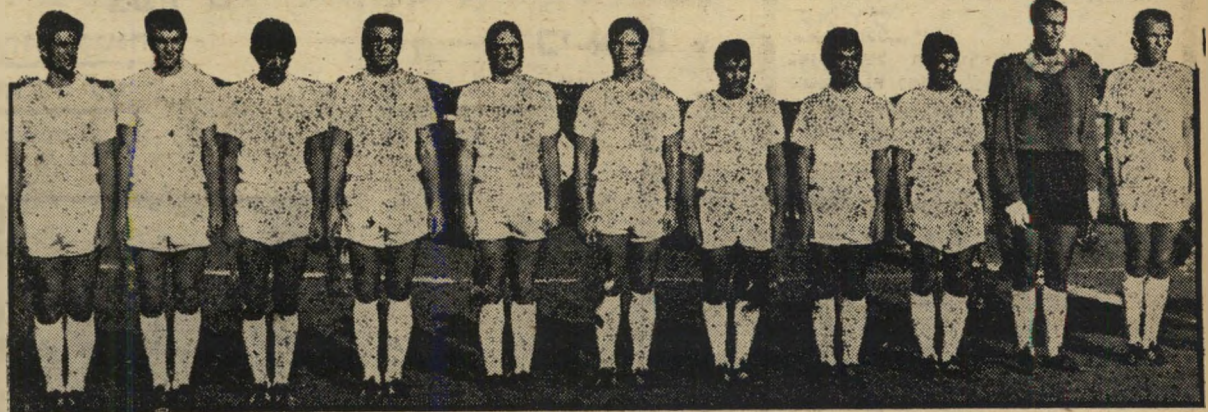
הסברתי לה שאני מטבעי אדם צנוע להפליא, ואין לי כל עניין בפירסום. שוב לא עזר מאומה. השיחה התארכה והתארכה, הגברת שפעה נימוקים ללא ספור מדוע עלי כן לפרסם אצלה. מעניין במיוחד היה נימוקה האחרון: "אדוני, ידוע לך שכמינוי טלפון אתה זכאי לשורה אחת של פירסום חינם. ודאי לא תרצה ששורה זו תופיע בצורה משובשת. חשוב על זאת היטב לפי-ני שתסרב סופית." חשבתי היטב, וסירב-תי סופית.

בעיקבות הגברת הופיע בחנותי — הי פעם אישית — אדון נעים-סבר והליכות, שביזבו שעה נוספת מזמני, למרות שעשה זאת בחן ובאלגנטיות. הזכרתי בפניו את איומה הלא-כל-כך-מוסווה של מקידתה, ו-הוא הביטח לי — למרות סירובי השלישי — כי הוא יקפיד על כך ששמי יופיע ללא כל שיבוש.

מספר ימים אחר-כך קיבלתי בדואר את דוגמת הרישום המגיע לי חינם, כפי ש-יופיע במדריך. הוא היה משובש כמובן. במקרה כמובן.

האם מח"בת ההזדמנות ההיסטורית שניחנה לכדורגל הישראלי

משמר חירום לנבחרת?

מעולות כמו נבחרות ספרד ויוגוסלביה לא הצליחו לפלס את דרכן למישחקים אלה. האם מחייבת הזדמנות נדירה זו להא-דרת שמה של ישראל בפי כל חובבי הכדורגל בעולם למאמץ מיוחד? האם יש להכניס את כדורגלני הנבחרת למישטר חירום עד למישחקי מכסיקו, ולמנוע את שיתופם במישחקי הליגה הלאומית, כדי למנוע את פגיעתם ולהכניסם לקראת המיבחן הגדול?

חמישה ממומחי הכדורגל בארץ, התבקשו להשיב על שא-לות אלה, ולהלן תשובותיהם:

עכשיו. הליגה צריכה להימשך כרגיל, ו-מחנה-האימון צריך להיות כפי שהיה קודם. אני חושב שהוא הוכיח את עצמו. גם עכ-שיו חשוב שתהיה פעילות רגילה של הי-ליגה. בכדורגל איראפטר להפסיק את הכל בגלל משחקים בינלאומיים. יש לשים דגש במיוחד על הכושר הגופני, היות ועד מכ-סיקו כבר לא נצליח לשפר בהרבה את רמתנו הטכנית — אך את הכושר ניתן עוד לשפר, עד המכסימום.

נבחרת הכדורגל של ישראל זכתה השבוע בהזדמנות היס-טורית בלתי חוזרת: בסיימה בתיוק 1:1 את מישחקה השני נגד נבחרת אוסטרליה בסידני (המישחק הראשון ברמת-גן חסתיים בתוצאה 0:1 לזכות ישראל), היא רכשה לעצמה כרטיס כניסה למועדון הכדורגל האקסקלוסיבי הבינלאומי — המישחקים על גביע העולם בכדורגל — שיערכו בחודשי ה-קיץ הבא במכסיקו.

במישחקים אלה תהיה ישראל אחת מ-16 הנבחרות הטו-בות בעולם, שיתמודדו על הגביע העולמי, אחרי שנבחרות

יו"ר איגוד המאמנים: המכסימום שנוכל לעשות זה מספר ימים בשבוע מחנה-אימונים. אני גם מניח שזו תהיה התוכנית של המאמן. צריך לחפש לנבחרת יריבים. יש כבר משחק נגד נב-חרת איטליה עד גיל 23. אני מניח שנקדים לצאת למכסיקו כדי להסתגל לגובה. אבל

משה (ג'רי) בית-הלוי יו"ר איגוד המאמנים:

יוסף מרימוביץ, מאמן ברי-ת"רית-תל-אביב.

למרות שבכל העולם נהוג להמשיך את הליגה לפני משחקי הגביע העולמי, צרי-כים לחרוג אצלנו מהמקובל, בגלל המעמד

יוסף מרימוביץ מאמן קבוצת בית"ר ת"א:

את הליגה לא נוכל לשכוח. היא חייבת להימשך.

יתר עם זה, חלק גדול מהם עובד, לשח-רר אותם לא יהיה קל. יש גם כמה תלמי-דים בכת"סטר גבוהים, הצריכים לעמוד ב-מבחנים. ההתאחדות לא תחסוך בהוצאות מאמצים לתת לשחקנים את המכסימום.

יוסף דגן, חבר הוועדה המקי-צועית של ההתאחדות: צריך להמשיך בהכנות כפי שעשו עד

יוסף דגן חבר הוועדה המקצועית של ההתאחדות:

אליעזר שפיגל, מאמן הכח-רמת-גן, יו"ר הוועדה המקצועית:

ברור שכבר מהיום אין להזניח את הי-מסגרת של הנבחרת, ויש להתמיד באי-מונים ופגישות שבועיים. ברור שזה עלול לפגוע בקבוצות, אבל אין ברירה. אם רו-צים להופיע במכסימום של הצלחה זה שח-ה את המאמן. צריכים לקיים משחקים בינ-לאומיים גם עד מכסיקו. אינני מתלהב מ-הרעיון לנסוע למשחקי-אימון בחו"ל. אר-בעה שבועות לפי מכסיקו צריך להכניס את-השחקנים למחנה סגור בלי שיהיו משחקי-ליגה.

דוד שוויצר, מאמן מכבי-תל-אביב:

אם רוצים שהשחקנים יהיו כפורמה, צריך

דוד שוויצר מאמן קבוצת מכבי ת"א:

פנעים

השודד העליון

בניגוד למקצוענות המלוטשת של שוד-דים בעולם הרחב, כנייתן ללמוד מסרטים מקצועיים ומכותרות העיתונות, אפשר ב-החלט, ללא שמץ נסיון להעליב, לסווג את שודדי ישראל כחובבים ירוקים.

דבר זה נכון במיוחד בשטח הביצוע. ב-י עוד שבתחום התיכנון, מנצנים המותרות המבריקים של עולם הפשע הישראלי כיה-לומים אותם הם מצליחים לשדוד לאחרונה בהצלחה מסחררת. הרי שבשעת השוד עצ-מו, המחזה המפחיד ביותר את הנשדדים הוא גופו הרוטט ורגליו הרועדות של הי-שודד. ביחוד מפחידה אותם אצבע ההדק הרועדת שלו.

בידור, או שוד? השבוע זכתה קבוצת נשדדים להקלה מסוימת: היה לה התנגוד להישדוד על-ידי בעלי מקצוע על-י-זים, שאחד מהם פתח בכריכור אינדיאני מטורף תוך כדי השוד.

היה זה בעת השוד בסוכנות הסוטו ברחוב בן-יהודה 77 בתל-אביב. בשעה 2.45 בבוקר נפתחה הדלת בתנופה, ושני שודדים מזויי-נים בקל גווסטאב ואקדח השתלטו על מנ-הל הסוכנות, תחום סלונים, ושאר הנוכחים. כעוד אחד מהם החל אוסף לכלי את הכס-פים שהובאו למקום במשך הלילה על-ידי סוכני-המישנה, לא הצליח השני להתגבר על צהלתו, פרץ להפתעת כולם בריקוד עליו ומטורף על הספה שבפינת החדר, תוך כדי פיוזם ומירות עליונות. כאשר סיים חברו את מלאכתו, ניתח הבדרן האלמוני את חוט הטלפון, והשניים נעלמו לתוך העלטה שבחוף, עשירים יותר ב-15 אלף לירות.

אין ספק שלוא היתה המועצה להימור-רים מצליחה להתייחס לאובדן 15 אלף הל"י באותה מידה של הומור, היתה מפרסמת השבוע את המודעה הבאה:

ספורטוטו ישראל. הם זכו השבוע במסך הגדול בסך 15000 מבני כמלא אפילו טור אחד. ספסלים ופרטים מלאים בכל תחנות הקבלה.

משה (ג'רי) בית-הלוי